

Gelukkig is de mensch die het in zijn leven zoo
aanstelt gelijk hij wenscht in zijne dood gevonden
te worden. *Navolg. I. 18*

Ter zalige gedachtenis

VAN

Jan-Baptiste Roelandt

zoon van

François en Céline V. Wayenberge

*geboren te Everbeke, den 15 November, 1883 en
aldaar overleden den 3 Januari 1911.*

Versterkt door de HH. Sacramenten.

Zijn schuit schoof zacht door 't wereldtij
En voerde in 't zeil de stralend hoop
Van 't leven: Toen in volen loop
Het stoot! Ach, dan gevoelde hij:
Dat een onzichtbre klip hem sloeg
En trof, niet halve reis, zoo vroeg...
Een wreede kwaal ontstool zijn kracht,
En 't was elende dag en nacht
Doch niet alleen om al zijn smert
Te dragen, te gedulden nood,
En wachten naar de bleeke dood,
Geloof, Deugd droeg hij diep in 't hert,
En tot den allerlaatsten stond
Was met zijn hoop op God gegrond
Mijn leven teerde weg in smert. Ps 32.

Gij hebt o Heer, mijn lijden in vrede verwisseld
opdat mijn ziel U zinge: Heer God, in alle eeu-
wigheid zal ik u loven. Ps. 29,

Weent niet meer over mij, mijn allerlieftsten hier-
boven wacht op ik U in den Hemel, waar wij
weldra malkander zullen wederzien.

Zoet Hert van Maria wees onze liefde. 300 d. afl.

R. I. P.

Druk. O Van Nieuwenhove-Vanden Driessche Nederbrakel.